

[Skatteministeren]

Midlet til dette er at forhøje det procenttillæg, der lægges oven i den restskat, der opkræves. I de nuværende regler er procenttillægget på 7, henholdsvis 8 pct., afhængig af restskattens størrelse. Der indføres nu et fælles procenttillæg på 10 pct. uanset restskattens størrelse.

Jeg har hæftet mig ved, at såvel fru Pia Gjellerup som hr. Aage Brusgaard har sat spørgsmålstegn ved rimeligheden af at forhøje procentsatsen helt op til 10 pct. Jeg vil godt til illustration af, hvorfor det er 10 pct., sammenlignende med, hvad renteniveauet i øvrigt er på kapitalmarkedet i øjeblikket, fordi det, der er sigtet med at forhøje procenttillægget til 10, er jo at sige, at det skal i hvert fald ikke være billigere at låne penge hos skattevæsenet end at gå hen i sit pengeinstitut og låne.

Det betyder, at vi så skal prøve at sammenligne med f.eks. pengeinstitutternes udlånsrente. Nu skal vi samtidig tage hensyn til, at disse 10 pct. i procenttillæg dækker en periode, der er længere end 1 år, fordi den gennemsnitlige kredittid for den restskat, vi her taler om, er 14½ måned. Disse 10 pct. er altså ikke en pro anno rente, det er faktisk en rente, der skal dække en gennemsnitlig kredittid på 14½ måned. Hvis vi så prøver at omregne 10 pct.s tillægget, der jo ikke er fradragsberettiget, til en udlånsrente, der er fradragsberettiget, og samtidig tager hensyn til, at vi taler om en kredittid på 14½ måned, så har vi beregnet, hvis man tager hensyn til, at der også skal betales renteaftgift af et lån i et pengeinstitut, at disse 10 pct. i ikke fradragsberettiget tillæg svarer til en udlånsrente på 11,5 pct., hvis vi regner med renteaftgift. Hvis vi regner uden renteaftgift, svarer det til en udlånsrente på 15¾ pct. På den måde mener vi med et procenttillæg på 10 at have lagt os nogenlunde i et niveau, der sikrer, at det ikke mere er favorabelt at låne sine penge hos skattevæsenet end i pengeinstituttet. Med andre ord er der et indbygget incitament til at undgå en restskat, altså at forskudsregistrere sig så præcist som muligt. Så der er faktisk foregået nogle meget nøje overvejelser og afvejninger, da den procentsats på 10 er blevet fastsat.

Til gengæld for, at dette procenttillæg til restskatten forhøjes, sker der så også en mindre forbedring af muligheden for at foretage en frivillig og tillægsfri indbetaling af restskat. Det har også flere ordførere hæftet sig ved, idet datoen

for en sådan frivillig indbetaling rykkes ifølge forslaget fra 1. februar til 15. februar. Der er den eneste ene begrundelse for at flytte datoen til den 15. februar, at der simpelt hen på den måde gives lidt mere tid til at skabe sig det overblik, der skal til, for at foretage en sådan frivillig indbetaling. Skatteyderen skal simpelt hen have de bedste muligheder for at foretage en tillægsfri indbetaling i god tid. Vi har en interesse i, at der i videst muligt omfang sker sådanne frivillige indbetalinger på et så tidligt tidspunkt i året som overhovedet muligt. Det at rykke datoen disse 14 dage giver formodentlig bedre mulighed for at foretage en tidlig, tillægsfri restskatteindbetaling, og det har samfundet en interesse i.

Når så datoen 15. februar er valgt, har det selvfølgelig en sammenhæng med, at det samtidig er datoen for indlevering af oplysningskortet, og så har vi én dato at operere med, det er nemmere at have med at gøre, og så er der også større sikkerhed for, at den enkelte skatteyder har de materialer, der skal til for at kunne beregne, hvilken restskat der eventuelt skal indbetales tillægsfrit.

Det betyder altså, at regelsættet nu ifølge forslaget er, at senest den 15. februar kan hele restskatten indbetales tillægsfrit. Men samtidig er der den supplerende regel, at op til 25.000 kr. kan indbetales tillægsfrit helt frem til den 1. juli. Den dato, 1. juli, blev for år tilbage fastsat som et kompromis imellem forskellige modstridende hensyn, hvor et af hensynene havde været, at så mange skatteydere som muligt skal have modtaget opgørelsen inden den 1. juli, så man også dér har talgrundlaget for at kunne foretage en tillægsfri restskatteindbetaling.

Om disse to datoer: den 15. februar og den 1. juli, er der sagt en hel del i debatten her. Jeg vil gerne for det første om februardatoen sige, at jeg må meget klart afvise såvel hr. Jens Thofts som fru Pia Gjellerups ønske om, at denne dato flyttes helt tilbage til, forstod jeg, den 1. januar. Det vil i en helt urimelig grad forringe skatteyderens muligheder for at foretage en tillægsfri indbetaling af en opstået restskat. Her tænker jeg navnlig på de skatteydere, der har meget svært ved at forudse præcist, hvordan deres årsindkomst er.

Jeg har det indtryk, at hr. Jens Thoft kun opererer i en lønmodtagerverden, hvor alt er sikkert og forudsigeligt, og hvor man med stor